MEHNATNIG TAGI ROHAT
Hayotiy hikoya

Mansurbek Jo'raboyev Ma'rufjon o'g'li
Namangan viloyati Namangan tumani Toshbuloq shaharchasi
mansurbekjoraboyev797@gmail.com
https://doi.org/10.5281/zenodo.22724980

Annotatsiya
Ushbu hayotiy hikoyada mehnatsevarlik, o‘z orzusiga sadoqat va oila mehri tuyg‘ulari badiiy ifodalangan. Asar markazida qishloqdagi kambag‘al oiladan chiqqan ikki aka-uka — Azamat va Sanjarning taqdiri turadi. Katta aka Azamat harbiy bo‘lishni, ukasi Sanjar esa professor bo‘lishni orzu qiladi. Muallif qahramonlarning qiyinchiliklarga qaramay tinimsiz mehnat va harakat orqali o‘z maqsadlariga erishishini, Azamatning she’r va hikoya yozish qobiliyati rivojlanib, ilk kitobini nashr etishini tasvirlaydi. Hikoya orqali yosh avlodga sabr, qat’iyat, oilaga rahmdillik va halol mehnat orqali muvaffaqiyatga erishish g‘oyasi singdiriladi. Asar nomidayoq ifodalangan "mehnatning tagi rohat" xalq maqoli hikoyaning asosiy g‘oyaviy negizini tashkil etadi.

Kalit so'zlar: hayotiy hikoya, mehnatsevarlik, orzu va maqsad, oila mehri, sabr-qat’iyat, yosh avlod tarbiyasi, ijodkorlik, halol mehnat.

Bir qishloq bo’lgan ekan o’sha qishloqning chekka bir vayrona kulbasida bir Azamat degan bola bo’lgan ekan uning bir ukasi bor ekan ismi esa Sanjar ekan ukasini bu ikki aka uka bir biriga mehribon va ota onasiga rahmdil ekan biroq ularning oilasida kelishmovchiliklar ham yo’q emas ekan Azamat harbiy bo’lishni juda juda orzu qilarkan ukasi esa tajribali doktor olim bir so’z bilan aytganda professor bo’lishni hohlar ekan Kunlardan bir kun Azamat kichkinaligida Ota Onasi bir yoqadan bosh chiqarib issiqxona barpo qilishibdi Shu issiqxona daromadidan uyni sal bo’lsa ham jihozlab olishibdi oradan 3 yil o’tibdi Azamat 6-sinfda Ukasi Sanjar esa Endi 6 yosh ekan Azamat tenqurlarini ukasi maktabda o’qir edi Azamat esa qani edi meni ukam ham maktabda ‘qisa deb juda ham havas qilar eka yana bir yil qoldi ukaginamni maktabga chiqishiga deb o’z o’zini xursand qilar va tengqurlari so’rasa ham shunday der ekan Azamatning qiziqishi kattaligi va harakati tufayli bir harbiy o’qishni harbiy o’qituvchilaridan so’rab so’rab shu maktabni topibdi lekin ota onasi ruhsat berishmabdi Azamat 7-sinfga ko’chazamat 7-sinfga ko’chayotganida onasidan yalinib yalinib zo’rg’a ko’ndiribdi Va ertasi kuni o’sha yerga borishibdi borsalarki o’sha kuni imtihon ekan Azamat o’zida bo’lar bo’lmas shoshilganidan imtihonni ishlabdi imtihon 2haftadan so’ng yana 1dona fandan bo’ladigan o’libdi Azamatning o’qishga kirishniyati katta edi Azamat bu imtihondan ham o’tibdi o’qish esa pullik edi Azamatning onasi o’g’lining harakatini va niyatini ko’rib bolasini o’qitishga rozi bo’libdi ha aytgacha Azamatni sher va hikoya yozish qobiliyati ham bor edi

Azamat esa yoshligida sher yozar ammo bazi insonlar ruhiyatini sindirishgani tufayli Azamat sherlarini olovda yoqib yuborardi Azamat o’qishga kirib sinfdoshlariga ham moslashgan edi Oradan 1yil o’tdi Azamat 8-sinfga ham o’tdi Maktabida o’qituvchilari hushmuomalaligidanmi yo’qmi o’zida qandaydir motivatsiya kundan kunga tetiklashib borardi Azamat bora bora she’r va hikoyalarni yana yoza boshladi Azamat she’rlarini gazetaga chiqishini hohlab qoldi va qiziqib o’z viloyatidan gazetachilikni topib she’rlarini gazetaga berdi Gazeta esa Azamatga sabrli bo’lishni o’rgatdi Negaki uning sherlari 1 oydan so’ng gazetada chop etildi Azamatning bu birinchi yutug’I edi Ukasi Sanjar ham Matematika bo’yicha 1-o’rinni egallab sovrin yutib oldi Ota onaning ikki bolasining yutug’idan juda juda

xursand edi Nihoyat Azamat Kitob yaratmoqchi bo'lib hamma sherlarini Nashriyotga berdi va ilk kitobi Jannatim Onam nomi bilan chop etildi Oradan yillar o'tdi Azamat shoir yozuvchi va o'zi istaganidek Harbiy bo'ldi Ukasi Sanjar esa o'zi istaganidek Professor bo'ldi akaukaning ota onasi esa o'z farzandlarini rohatini ko'rib qolgan umrlarini surishdi Bu oiladan boy va mehr oqibatli oila yo'q edi olamda Bu ikki aka uka harakat ortidan shuncha yutuq ko'rishgani hikoyani o'qigan odamlarni hayotda nima qilishganini tushunishdi degan umiddaman shu bilan hikoya o'z nihoyasiga yetdi.